

Ukázka

Muž, kterého držel za rameno, byl bledý a bezvýrazný. "Proč bych neskákal?" ozval se chabě. "Já tady totiž bydlím."

Četník Panenka uvažoval krátce o situaci. "To je možné," řekl, "ale mně se nelíbí, že skáčete z okna."

"Já jsem nevěděl, že to je zakázané," omlouval se bezvýrazný muž. "Zeptejte se pana Pacovského, že tu bydlím. Já jsem totiž Roedl."

"To je možné," pravil četník Panenka. "Tak mně ukažte své papíry."

"Papíry?" děl pan Roedl nejistě. "Já totiž nemám s sebou žádné papíry. Já si o ně dopíšu."

"My už si o ně dopíšeme sami," řekl Panenka ochotně. "Pojďte se mnou, pane Roedl."

"Kam?" bránil se pan Roedl, popelavý v tváři. "Jakým právem... jakým právem mě chcete sebrat?"

"Protože se mně nelíbíte, pane Roedl," prohlásil Panenka. "Nedělejte žádné řeči a pojd'te."

Na četnické stanici seděl pan strážmistr Kolda v papučích, kouřil dlouhou fajfku a četl úřední noviny. Když uviděl Panenku s panem Roedlem, spustil veliký křik:

"Ale ježíšmarjá, Máriačko, co mně to děláte? Copak nemám mít pokoj ani v neděli? Proč mně sem zrovna v neděli vodíte lidi?"